

Petr Hájek: MYčko se vrací do boje: Dva dny dovolené navíc s ním nezískáte. Jen imunitu proti blbnu a manipulacím. Agentury žonglují Piráty a spol. jako kejklíři. Co MY na to? Přiostríme. Krásné dny všem, kteří se nevzdávají!

- CZ24 News | 2. srpna 2021

ČESKO: Petr Hájek si povšiml, že když se neuvěřitelné má opět stát skutečností, na roční době nezáleží a přináší tisícům přátel MY jednu skvělou novinu

Prázdniny jsou v půli a neuvěřitelné se opět stává skutečným. Vláda stupňuje korupční nabídky těm, kdo se nechají naočkovat, do nikdy nevidaných absurdit: Teď aktuálně budou mít vakcinovaní ve státní službě dva dny volna navíc. Daňové poplatníky to přijde bratru asi na deset miliard. Bez ohledu na to, zda s vakcinací souhlasí, byli k ní přinuceni jinými korupčními nabídkami typu „covid-pass“ či výhrůžkami ze ztráty zaměstnání, anebo jí zásadně oponují – a jsou připraveni se i aktivně bránit, pokud stát sáhne k očkovacímu násilí. Ale to přijde až po volbách – také podle toho, jak dopadnou.

Fikcemi o volebních „preferencích“ se mezitím jako obvykle pokoušejí manipulovat takzvané agentury pro výzkum veřejného mínění. Nejprve virtuálně vystřelily Piráty do nadoblačných výšin a Šlachtovu přísahu přivedly do parlamentu. Pak pochopily, že je to kontraproduktivní, a tak Šlachtu zase ze sněmovny vyhodily a Piráty trochu „stáhly“. A vrátily do čela pelotonu, alespoň o kousek, jistého vítěze voleb, Babišovo ANO.

Chechtají se nám do očí

A prozměnu posunuly na druhé místo o půl procenta (při udávané chybovosti tři procenta naprostý výsměch) fialovou ODS táhnoucí do parlamentu na zádech chcíplou kobylu Kalouskovy TOPky a polochcíplé lidovce (oficiálně KDU, jen není jasné, proč tam mají to K, ostatně i to D je dávno jen kamufláž). Umenšily Okamuru, nechaly ve sněmovně mrtvolu ČSSD a z dosahu pětiprocentní hranice odsunuly Trikolóru.

To vše jen proto, aby nudící se novináři hlavního proudu mohli proložit úmornou bolševickou očkovací kampaň „zasvěcenými“ úvahami o tom, kdo složí novou vládu – když ještě nedávno „skládali“ úplně jinou. Je to úplně stejné jako s „epidemií“ covidu, jež tu nikdy nebyla. Pokud jste to neviděli, doporučuji si poslechnout následující dvě minuty, jež to velmi přesně vysvětlí.

Je to sice jako házet hrách na zeď, ale přesto je dobré si občas znovu ozřejmit, že pro některé z nás nadále platí, že $2 + 2 = 4$. Rovnice, o níž Orwell říká, že pokud je zajištěno, že se toto smí říkat, vše ostatní následuje. Naši vakcinátoři postupují přesně opačně. Teď zase „rozvolnili“: místo dvou metrů „distance“ se smí snížit vzdálenost mezi lidmi na metr a půl (!). Jakože ten smrtící virus je asi trochu unavenější, takže „skáče“ o půl metru méně? Ne, jen si z nás už dělají srandu zcela nezakrytě.

A zatímco se za naše prachy takhle cynicky baví všichni ti paraziti přísátí na penězovody státní kasy, rozumnější a zodpovědnější občané (prozatím ještě většinou tiše) trnou: Co přijde na podzim, až se dnem voleb rozplyne všechna ta neslýchaná korupce a nesplnitelné sliby, a vrátíme se do reality astronomických dluhů a policejního státu, v němž se neočkovaná polovina stane naplno občany druhé kategorie? Až kvůli obtížím s nastolením Velkého resetu a bruselského Zeleného údělu si zase vycucají z prstu nějaká statistická čísla, na jejichž základě klidně spustí další „lockdown“? Je smyslem této metody, aby zůstaly na trhu jen monopolní kolosy, a definitivně zmizely malé a střední firmy, které ty předchozí dvě zastavení ekonomiky a života ještě (v zuboženém stavu) nějak přežily?

MY

Ta otázka není žádná teorie. Ostatně týká se i našeho sesterského vydavatelství [Česká citadela](#), jež se zaměřuje především na vlasteneckou či obecně „disidentskou“ literaturu. A vydává „Zábavný měsíčník o vážných věcech“ – [MY z Čech, Moravy, Slezska a Slovenska](#). Tedy vydávalo. Třetí ročník života úspěšného vlasteneckého časopisu ještě jakžtakž přečkal první, ale přerval ho druhý lockdown. Od ledna do července jsme se snažili vše stabilizovat, ale kdyby nepřišel „zázrak“, ještě bychom se možná jeden dva měsíce potáceli.

O jaký zázrak šlo? To vysvětluji hned v úvodu obnoveného MYčka, které se k předplatitelům a do trafik dostane v následujícím týdnu (4. srpna). Něco jistě prozradím i zítra, v pondělí v 18 hodin, kdy z naší redakce vysíláme Hovory na pravici organizované D.O.S.T.em ([přímý přenos i videoarchiv zde](#))

Bude MY stejné jako v době, kdy jsme jeho vydávání museli na půl roku přerušit? Bude i nebude. Doba způsobila, že trochu „přitvrdíme“. Zůstaneme sice věrni řadě historických témat, v nichž připomínáme dramatické osudy našeho státu, jeho národů a osobností, ale daleko více se začneme věnovat současnosti. Mnohé naznačí už titulní rozhovor, v němž si povídám s „rebelujícím“ exprezidentem Václavem Klausem.

Kolega Michal Semín se zase setkal s „rebelujícím“ muzikantem Romanem Horkým a jejich obsáhlý rozhovor rovněž stojí za to. Ladik Větvíčka zahájí svou neopakovatelnou břitkou ironií seriál komentářů k politickým událostem, zatímco bývalý diplomat a někdejší disident Jaroslav Bašta (dnes už bezmála znovu v „podzemí“, protože jeho politicky nekorektní názory a analýzy mu učinily „stopku“ v oficiálních médiích) nás bude orientovat v dramatických dějích za našimi hranicemi. A Petr Žantovský si zase „natvrdo“ povídá s jedním z nejčtenějších spisovatelů současnosti Vlastimilem Vondruškou, jenž ze své hluboké znalosti historie vyvozuje o naší dnešní realitě dostatek fundovaných poučení na to, aby se také pozvolna řadil k „undergroundu“.

Je tam toho samozřejmě mnohem, mnohem více. [Srpnové MY](#) je „ostře nabito“. Budeme se zájmem sledovat, jak na to naši věrní čtenáři zareagují a chceme věřit, že jich právě proto bude dále přibývat. I proto, že máme již plně funkční elektronickou verzi, kterou ocení nejen ti, kteří si již zvykli mít s sebou informace kdykoli k dispozici na internetu, ale také naši mnozí krajané na všech kontinentech. Bylo zatím velmi obtížné (a také finančně nákladné) dopravovat jim časopis, který je může (bez cenzury) pojit s domovinou. A budeme vděční všem, kteří je o této možnosti budou informovat.

Nevzdáme se!

Vracíme se ke čtenářům počátkem srpna, což je vlastně z hlediska „marketingového“ docela drzost. Teorie soudí, že v době dovolených není dobré přicházet na trh s novinkou. Jenže jednak MY má už své pevné místo mezi lidmi, které nemanipulovaná realita životně zajímá, jednak se do boje vracíme v polovině podivných prázdnin, které vlastně žádnými prázdninami nejsou. Kdy naopak pokračuje, a ještě se zvyšuje ostrý tlak na všechny, kteří „covidovou totalitu“ odmítají.

Nikoli jen kvůli očkování. To si každý vyřeší sám za sebe. Jenže „ONI“ se právě toho snaží využít ke svým temným cílům. Věří, že se tak podaří společnost rozdělit podle jiných „linií“ než dosud. A pak že se stanou demiurgy onoho pověstného totalitního „rozděl a panuj“.

Pokud se jim to podaří, mají zpola vyhráno. My jdeme opačnou cestou. Uvědomujeme si význam onoho krátkého pojmu: MY. Snad se nám také prostřednictvím obnoveného MYčka podaří lépe čelit tomu tlaku, který v naší hroutící se civilizaci proudí ze všech „pórů“ našich stále hysteričtějších samozvaných podmanitelů a věznilů.

V závěru svého úvodního slova v srpnovém MY o tom píšu:

Najednou to „MY“ dostává nový obsah. Budeme se jej snažit udržet, dokud to půjde. MY všichni společně. Nemohou nás nikdy porazit, dokud o sobě víme. Tento časopis je jednou ze zbývajících nitek, kterými jsme spojeni. Snažme se je navázat na všechny, kteří o nich dosud nevědí. To je teď náš hlavní společný úkol. Jsme navzdory všemu optimisté.

Takže: Krásné dny všem, kteří se nikdy nevzdávají!

Autor: Petr Hájek